

مقاله علمی «تحقیقی»

ارائه چند فرمولاسیون خمیر دندان ضدپلاک و مقایسه آن با برخی از فرآورده‌های تجاری

دکتر سیدمنوچهر غروی*

دکتر مهدی صاحب‌جمعی اتابکی**

دکتر فرزانه... مرادی قشقائی***

چکیده

کشتل پلاک دندان یکی از مهمترین درمانهای دندانپزشکی است. فرآورده‌ها اثر خود را به دو روش مکانیکی و شیمیایی اعمال می‌کنند. در این مطالعه سه فرمولاسیون با کد های APT_1 , APT_2 , APT_3 و PH , پیشنهاد شدند و با دو خمیر دندان تجاری با نامهای X و Y , مقایسه شدند. APT_1 خمیر دندانها در حرارت بین ده تا چهل درجه سانتی‌گراد برابر با شش تا هشت بود. میزان کاهش پلاک خمیر دندانهای APT_2 و APT_3 و APT_X بود که $APT_2 = (0.76 \pm 0.09)$, $APT_3 = (0.72 \pm 0.12)$, $APT_X = (0.74 \pm 0.07)$ بود. اثر ضدپلاک را با ایندکس پلاک ($1/25 \pm 0.01$) ارزیابی کردند. اثربخشی این فرمولاسیونها با ایندکس پلاک ($1/25 \pm 0.01$) ارزیابی شد.

کلید واژه‌ها: ضدپلاک خمیر دندان فلوراید

مقدمه

حفره دهان در هنگام تولد استریل است ولی بعد از مدتی میکرواورگانیسم‌های هوایی در آن مستقر می‌گردند که اکثراً از انواع استریپتوكوک، استافیلوکوک و کاندیدا آلبیسکتس می‌باشند (۱). مهمترین عواملی که بر فلور طبیعی دهان اثر دارد عبارتند از: PH، غلظت بزاق، بهداشت دهان و دندان و وضع شمومی بیمار (افراد دیابتیکی). بد طور کلی وجود حفره‌ها و زوایای زیاد در دهان و دندان و تعییرات بزاق محیط داخل دهان همه می‌توانند اثر میکروب‌ها را تسهیل و تسریع نمایند و محیط مناسبی برای رشد و تمد آنها فراهم نمایند (۱).

در ازمايشهای خود توضیح می‌دهد که استریپتوكوکس موتانس که در پلاک، غلظتی Macpherson بین ۳۰-۵۰٪ دارد مقدمه پوسیدگی دندان را شروع می‌کنند. در حالی که لاکتوباسیل‌ها با غلظتی بین ۲-۳٪ در پلاک موجب تداوم پوسیدگی می‌گردند (۲). پلاک را روی شیشه رشد داد و آن را با پلاک انسانی مقایسه کرد و اظهار داشت که روی شیشه تنها سلول‌های اپتیال و اجتماعات میکروبی رشد کرده و اثری از ظاهر شدن غشا نیست (۳). از مشخصات اصلی خمیر دندان، تمیز و شفاف کردن سطوح دندانها از باقیمانده مواد غذایی و لکه‌های است که از عوامل مؤثر در تشکیل پلاک و بیماریهای مختلف لته و دندانها می‌باشد (۴). پلاک به رنگ سفید تا خاکستری مجموعه‌ای میکروب است که به وسیله مواد موکوس به یکدیگر و سطوح دندانها چسبیده‌اند، که برای پاک کردن آنها از روی سطوح دندانها نیاز به مواد ساینده است. امروزه پلاک مهمترین عامل اتیولوژیک پوسیدگی دندان می‌باشد که موجب بیماریهای پریودنتال می‌گردد (۵). مقادیر کوچک پلاک به ویژه فوق لته‌ای از لحاظ کلینیکی قابل رؤیت نیستند تا زمانی که به وسیله محلولهای ظاهرکننده مشخص گردند (۵). موادی که در کاهش پلاک و میکرواورگانیسم‌های دهان مؤثرند عبارتند از: آنتی‌سپتیک‌های آنیونی و غیریونی، آنزیمه‌ها، املاح فلوراید (۶)، املاح فلزی و فرآورده‌های طبیعی گیاهی.

جدول شماره ۱: فرمولاسیون خمیردندانهای بیشتهادی

نام اجزای فرمولاسیون	APT ₁ (درصد وزنی)	APT ₂ (درصد وزنی)	APT ₃ (درصد وزنی)
کلسیم کربنات	۴۵	-	-
گلیسیرین	۲۰	۱۵/۲	۸/۵
سدیم لوریل سولفات	+	+	+
سدیم کاربوکسی متیل سلولز	+	-	-
سدیم بنزووات	+	-	+
آلومینیوم تری هیدروکسید	-	۴۳/۲	-
اسیدارتوفسفریک	-	.۶	...
سدیم فلوراید	-	.۱	.۱/۱
سدیم آژینات	-	+	-
سوربیتول	-	+	...
ساکارین	-	+	+
کتیرا	-	-	+
پروپیلن گلیکول	-	-	+
فسفات دی کلسیک	-	-	۵۱
ساکارین	+	-	-
اسانس	+	+	+

(+) وجود دارد (-) نبود ندارد

فرمولاسیون دقیق APT₃ و APT₄ در دست نیست. فقط به عنوان یک خمیردندان ضدپلاک تجاری عرضه می‌گردد، در این مطالعه هم برای مقایسه در نظر گرفته شده است.

مواد و روشها

کلسیم کربنات، فسفات منوکلسیک، آلومینیوم تری هیدروکسید، گلیسیرین، ساکارین، پروپیلن گلیکول، سوربیتول، سدیم لوریل سولفات، سدیم کربوکسی متیل سلولز، سدیم آژینات، سدیم فلوراید، سدیم بنزووات و اسیدارتوفسفریک از کارخانه مرک آلمان و کتیرا از بازار دارویی خریداری شد، اسانس دارچین BP از کارخانه IICD Daniel، اسانس نعناع از Dolter و ماندول BP مصرف گردید. خمیردندانهای تجاری از داروخانه‌های مختلف خریداری شدند. دستگاهها شامل PH متر Corning انگلستان، دستگاه استریل کننده V/Omedexport ساخت آلمان، لامینار فلو Dott دوره ۱۳ شماره ۱

Bonapace,^۱ ساخت اینالیا.

فرمولاسیون‌های پیشنهادی در جدول شماره ۱ ملاحظه می‌شوند. روشها عبارتند از:

الف. برای ساختن خمیردندان از روش مریبظ (Wet method) استفاده شد (۴).

ب. pH در حرارت‌های ده تا چهل درجه سانتی‌گراد پس از تهیه محلول W/W ۲۰٪ توسط pH متر، هر ۱۵ روز یک مرتبه تا شش ماه اندازه‌گیری گردید.

ج. حجم کف با دو روش چرخشی و قطعه‌ای اندازه‌گیری شد (۴).

د. روش تجربه و تخمیر.

ه. حساسیت محلول با غلظتهای ۵٪، ۱۰٪ و ۳۰٪ از خمیردنانها تهیه و روی پوست شکم خرگوش که قبلاً تراشیده شده بود استفاده گردید.

و. حساسیت محلول با غلظت ۲۰٪ تهیه و روی موش سروی نر از طریق خوراکی آزمایش شد.

ز. آزمایشهای پاراکلینیکی. با وارد کردن در محیط کشت در شرایط مشخص در فواصل زمانی مختلف تا شش ماه تکرار و محیط کشت از نظر رشد کلینی بروزی گردید.

ح. آزمایشهای کلینیکی. تمام خمیردنانهای ساخته شده و تجاری در تیوب مشابه پر شد و در اختیار دنданپزشک متخصص قرار گرفت که ایندکس پلاک و ایندکس لثه آنها با ایندکس‌های قبل از مصرف فرآورده روی بیماران مقایسه گردد. در این مطالعه ایندکس پلاک به روش Sifness & Ioe اندازه‌گیری شد (۶). نظریات آنها جمع‌آوری و آنالیز آماری گردید.

نتایج

pH خمیردنان APT با افزایش حرارت و گذشت زمان در جهت قلیایی تمایل داشت، در حالی که روند pH نمونه‌های APT_x, APT_y, APT₃ در جهت اسیدی بود. جداول نمونه ۲ و ۳ میزان کف محلول ۲٪ خمیردنان را در حرارت‌های ده تا چهل درجه سانتی‌گراد و در زمانهای ساخت دو هفتة، یک ماه، دو ماه تا شش ماه بعد اندازه‌گیری شده را نشان می‌دهد. با افزایش حرارت و گذشت زمان میزان کف افزایش یافت که با دو روش چرخشی و قطعه‌ای اندازه‌گیری گردید. خمیردنانهای APT_x و APT_y نیز تقریباً همین روند را داشتند (جدول ۲).

تجزیه و تخمیر خمیردنان: نمونه‌ها به مدت ۷۲ ساعت در حرارت ۴۵ و ۱۵- درجه سانتی‌گراد قرار داده شد که نتایج در جدول ۳ مشاهده می‌گردد.

حساسیت زائی: محلول با غلظتهای ۵٪، ۱۰٪ و ۲۰٪ از خمیردنان تهیه و روی پوست شکم خرگوش و مخاط لته افراد داوطلب روزی دو مرتبه آزمایش و با شاهد که آب مقطر بود مقایسه شد.

ولی هیچ گونه اثری دلیل بر حساسیت زائی مشاهده نشد.

۷۰

سمیت: محلول ۲۰٪ را به منظور آگاهی از تحریکات گوارشی روی خرگوش و در آزمایشگاه فارماکولوژی دانشگاه به کار بردند و یک گروه با آب مقطر به عنوان شاهد برای مدت ۷۲ ساعت آزمایش شدند که از لحاظ حالات رفتاری و یا تغییر گوارشی هیچ گونه عالمی مشاهده نشد.

شكل ظاهری و پایداری: در زمان ساخت و نگهداری نکاتی مانند یکنواخت بودن، بدون حباب هوا بودن و خشک نشدن در حرارت عادی و انبارداری مطالعه شد که در خمیر دندانهای پیشنهاد شده نیز علامت منفی ملاحظه نگردید.

آزمایش‌های پاراکلینیکی: برای آگاهی از آلدگی میکربی هنگام ساخت و شش ماه بعد، نتایج تلقیح نمونه‌ها بر محیط کشت در جدول ۴ مشاهده می‌گردد.

ایندکس پلاک لته و دندان: ایندکس پلاک دندان و لته قبل از جرم‌گیری مشخص شد و تا دو روز هیچ گونه اقدام بهداشتی برای دهان انجام نشد. بدین وسیله عوامل فردی حذف گردید. دو مرتبه ایندکس اندازه‌گیری و در شرایط مساوی به مدت یک دفعه مسواک زدن با خمیر دندانهای مختلف مجدداً ایندکس اندازه‌گیری شد که نتایج آن در جدول ۵ ملاحظه می‌گردد.

نظرخواهی از مصرف کننده: در مورد بو، طعم، ظاهر، شکل، کف و شفاف شدن دندانها توسط پرسشنامه جمع‌آوری و آنالیز گردید.

جدول ۲ - درصد افزایش حجم کف (بر حسب میلی‌متر مکعب)

در طول زمان در حرارت سی درجه سانتی‌گراد

نمونه	روش	روش چرخشی			روش قطره‌ای		
		زمان ساخت	پس از ۶ ماه	پس از ۶ ماه	٪۱۰/۵	٪۱۳/۵	
APT ₁		٪۱۸/۹	٪۲۵	٪۱۰/۵	٪۱۰/۵	٪۱۳/۵	
APT ₂		٪۲۸۸	۲۲۸	۶۶/۵	۶۶/۵	۶۶/۶	
APT ₃		۲۶۰	۲۶۶	۵۰	۴۴		
APT _x		۱۵۱	۱۴۵	۱۲۵	۱۲۰		
APT _y		۷۵	۷۷	۵۵	۵۲/۶		

جدول ۳ - تجزیه و تخمیر خمیردندان در حرارت ۱۵-۴۵ درجه سانتی گراد

APT ₁			APT ₂			APT ₃			APT _X			APT _Y			نمونه تغییرات
۱	۲	۳	۱	۲	۳	۱	۲	۳	۱	۲	۳	۱	۲	۳	—
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	جدا شدن
+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+-	-	-	خشک شدن
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	کفکردن در نیوب
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	تغییر رنگ
+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	تغییر بو
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+-	+-	+-	تغییر طعم
+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	تغییر PH
+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	+-	تغییر میزان کف

۱- ۲۶ ساعت در حرارت ۴۵ درجه سانتی گراد

۲- ۲۶ ساعت در حرارت ۱۵ درجه سانتی گراد

۳- تغییر کل

- عدم تغییر - تغییر خیلی کم ++ تغییر کم + تغییر متوسط ++ تغییر زیاد

جدول ۴ - آلوگی میکروبی فراورده‌ها به هنگام ساخت و بعد از شش ماه

APT ₁ ۱۹۲	APT ₂ ۱۹۲	APT ₃ ۱۹۲	APT _X ۱۹۲	APT _Y ۱۹۲	نمونه
-	-	-	-	-	میکرووارگانیسم
-	-	-	-	-	رشد باکتری
-	-	-	-	-	رشد فارج
-	-	-	-	-	رشد سایر میکروارگانیسم‌ها

۱- شماردهای بیک و دو به ترتیب موقع ساخت و شش ماه بعد

۲- (-) عدم رشد (+) رشد میکروارگانیسم

۳- خمیردندانهای تجاری انتخاب شد که مدت زیادی از ساخت آن نمی‌گذشت

جدول ۵ - میانگین* پلاک باقیمانده پس از شستشو با خمیردندانهای مورد مطالعه

نام خمیردندان	میانگین حسابی	انحراف استاندارد	خطای استاندارد
APT ₁	.۰/۹	± .۰/۲۷	.۰/۱۲
APT ₂	.۰/۷۶	± .۰/۲	.۰/۰۹
APT ₃	.۰/۷۲	± .۰/۳	.۰/۱۳
APT _X	.۱/۲۵	± .۰/۲۴	.۰/۱۱
APT _Y	.۰/۷۶	± .۰/۵۴	.۰/۲۴

* - هر آزمایش برای پنج مرتبه تکرار شده است.

بحث

جرم دندان مخلوطی از باقیمانده مواد غذایی است که به صورت مواد نرم خارجی روی دندانها را می‌پوشاند. ساختمان این مواد شامل موسین، باکتری‌ها و غذاست که به رنگ خاکستری، سفید تا سبز یا نارنجی دیده می‌شود. تجمع این مواد دارای دو محدوده است یکی بزرگتر که تمام حفره دهانی را شامل می‌شود و دیگری روی دندانها و محدوده موازی با لبه‌های زبان است که درجه‌بندی آنها عبارتند از:

درجه صفر: هیچ گونه باقیمانده‌ای از مواد ذکر شده دیده نمی‌شود.

درجه یک: مواد برابر با یک سوم سطح دندانها را پوشش داده، حضور لکه‌ها و مواد رنگی بدون مواد باقیمانده و بدون توجه به سطحی که اشغال کرده‌اند.

درجه دو: مواد نرم و چسبنده بیش از یک سوم ولی نه بیش از دو سوم سطوح قابل رؤیت دندانها را پوشانده است.

درجه سه: که این مواد نرم و چسبنده بیش از دو سوم سطح قابل رؤیت دندانها را پوشش داده است.

درجه‌بندی دیگری مربوط به رسوب املاح مواد غیرآلی روی سطوح دندانها (Calculus) است که غالباً شامل کربنات کلسیم، فسفات و مخلوط آنها می‌باشد که تقریباً توزیع جرم شبیه به درجه‌بندی ذکر شده می‌باشد. در مطالعات کلینیکی معلوم شد که خمیردندان₃ APT₃ کمترین ایندکس پلاک (0.72 ± 0.12) و خمیردندان_X APT₁ حداقل ایندکس پلاک (0.11 ± 0.25) را روی سطوح دندانها باقی گذاشته است (لازم به ذکر است که حداقل ایندکس پلاک برابر با عدد سه است). آزمایش‌های آماری T. و آنالیز واریانس برای مشخص کردن کارآیی نمونه‌ها و اختلافات بین هر نمونه انجام شد و برای خمیردندان₂ APT₂ و خمیردندان₃ APT₃ پس از مصرف، میزان پلاک حذف شده برابر با 0.91 ± 0.76 بود، با بررسی فرمولاسیون خمیردندانهای ذکر شده، مشخص شد که وجود 1.0% سدیم فلوراید در فرمولاسیون‌های APT₂ و APT₃ موجب شده که هر دو خمیردندان در زدودن پلاک بهتر از APT₁ عمل نمایند. به طور کلی املاح محلول فلوراید علاوه بر اثر روی محتوای معدنی پلاک و تجمع و استقرار روی مینای دندان، با مکانیسم دو مرتبه معدنی شدن (Remineralization) و کاهش حلایت از پوسیدگی دندانها جلوگیری می‌نمایند (۷) و بالاخره با کاهش تعداد میکروارگانیسم‌های استرپتوکوکوس موتانس و استرپتوکوکوس سانثیوس اثر ضدپلاک خود را اعمال می‌نمایند (۸). در مطالعه دیگر اثر ضدپلاک خمیردندانهای محتوی مواد ساینده، فلوراید، کلرهگزیدین و دیاستارهای اکسیداتیو روی تعدادی داوطلب برای مدت یک هفته نشان داده شده است. ایندکس پلاک که به روشن قبلی یعنی Silness & Loes ≥ 2 داشته باشد

همراه با ۱٪ کلر هگزیدین دارای ایندکس ۰/۲۵ و خمیر دندان محتوی آنزیم اکسید کننده (گلوکز اکسیداز) دارای ایندکس ۰/۸۵ و خمیر دندان محتوی مواد ساینده و فلورايد (بدون ذکر مواد ساینده) دارای ایندکس ۰/۷۵ بودند (۹). از مطالعه مذکور چنین نتیجه می‌گردد که استفاده از خمیر دندانهای محتوی مخلوط کلر هگزیدین و مواد ساینده موجب می‌شود میزان رنگدانه‌ها به حداقل خود برسد، از طرفی خمیر دندانهای محتوی مواد ساینده و فلورايد اثر ضد پلاک بهتری نسبت به خمیر دندانهای آنزیم‌دار دارند (۹)، بنابراین چنین استنباط می‌گردد که ضربی پلاک گزارش شده ۰/۷۵ و ضربی پلاک خمیر دندانهای پیشنهادی $2 \pm 0/09$ و $3 \pm 0/09$ با ضربی $0/76 \pm 0/13$ و $0/72 \pm 0/10$ مشابهند، البته در فرمولاسیون مورد مطالعه املاح فلورايد همراه با مواد ساینده بودند، پس چنین نتیجه می‌شود که املاح فلورايد همراه با مواد ساینده بدون ایجاد عارضه‌ای اثر ضد پلاک خوبی نشان می‌دهند. تفاوت جزئی در دو مطالعه بدون شک مربوط به ترکیب فرمولاسیون آنهاست، چون املاح ذاوازید همراه با مواد ساینده اثر بهتری را نشان می‌دهند. Davis در مطالعه‌ای قدرت پاک کنندگی پنج خمیر دندان را مقایسه کرد، خمیر دندان یک بدون مواد ساینده، دو محتوی سیلیکا و سه، چهار و پنج محتوی کربنات کلسیم که سه و چهار به یک مقدار ولی در دو فرمولاسیون متفاوت، و پنج با درصد بیشتری کربنات کلسیم و چهار محتوی پومیس بود. عمل مساوک کردن برای مدت ده ثانیه با این خمیر دندانها نشان داد که خمیر دندان با پایه کربنات کلسیم قدرت پاک کنندگی بیشتر و مشابه خمیر دندان با پایه پومیس را دارد. قدرت پاک کنندگی خمیر دندان سیلیکا خوب ولی کمتر از خمیر دندان محتوی کربنات کلسیم و حداقل قدرت پاک کنندگی مربوط به خمیر دندان بدون مواد ساینده بود. بنابراین چنین نتیجه می‌شود که قدرت پاک کنندگی خمیر دندان وابسته به مواد ساینده است، یا به لفظ دیگر لگاریتم سطح لکه (Stain) پاک شده با زمان مساوک کردن با خمیر دندان محتوی مواد ساینده بستگی دارد، پس این احتمال وجود دارد که افزایش زمان مساوک زدن موجب برخورد بیشتری بین سطوح دندانها و مواد ساینده گردد، که در نتیجه سطوح دندانها تمیزتر می‌شود (۱۰).

در مطالعه فوق خمیر دندان محتوی کربنات کلسیم اثر ضد پلاک کمتری در مقایسه با خمیر دندان محتوی آلومینیوم تری هیدروکسید دارد، این نکته به علت تفاوت در شدت ساینده است. آلومینیوم تری هیدروکسید به هنگام نگهداری ایجاد بی کربنات سدیم می‌نماید که اجباراً مقداری اسید به فرمولاسیون اضافه می‌شود (۱۱). در فرمولاسیون $2 \pm 0/09$ اسید افزودن اسید ارتو فسفریک به همین علت می‌باشد.

Wright با مطالعه خواص مواد ساینده خمیر دندانها چنین نتیجه گیری کرد که، فسفات دی کلسیک ساینده کمتری در مقایسه با کربنات کلسیم دارد. از طرفی مشخص گردید که پاره‌ای از مواد

اضافه شونده مانند گلیسیرین، صابون و مواد قوام دهنده می توانند خاصیت ساینده را کاهش دهند (۱۲). آنالیزهای آماری نشان داده است که خاصیت پاک کنندگی APT_3 بیش از APT_1 است و اختلاف بین آنها برای $K = 0.05 < 0.05$ معنی دار است، چون در فرمولاسیون APT_3 مقدار گلیسیرین $8/5\%$ و در فرمولاسیون APT_1 برابر با 20% می باشد. در آزمایشهای فیزیکوشیمیایی معلوم شد که APT_2 کمترین PH را در زمان تهیه و گذشت شش ماه نشان می دهد، که علت آن وجود اسید ارتوفسفریک می باشد. میانگین PH خمیردندهای APT_2 برابر با $6/2$ و APT_3 برابر با $6/6$ است. بود که موجب تغییراتی در اثر ضدپلاک خمیردندها می گردد، چون اکثر میکروارگانیسم های موجود در پلاک تولید اسید می نمایند، به همین جهت خمیردندان APT_2 محیط دهان را بیش از خمیردندان APT_3 اسیدی می کند و در نتیجه اثر ضدپلاک کمتری دارد. در یک فرمولاسیون ثبت شده در آمریکا برای ثابت نگهداشت PH در محدوده شش تا هشت و خنثی کردن اسیدهای تولید شده توسط میکروارگانیسم ها از یک تتراپتید محتوی آرژنین (n-آلکیل آرژنین به مقدار $5/0\% - 1/0\%$) استفاده شده است. این ماده با ورود در سلول های باکتری ها موجب مختل کردن متابولیسم آنها شده از تولید اسید جلوگیری می نماید (۱۳).

باید اذعان کرد که با در نظر گرفتن یک عامل نمی توان خاصیت ضدپلاک یک فرمولاسیون را بررسی کرد، چون عوامل زیادی در مکانیسم ضدپلاک درگیر می باشند از جمله: اجزا فرمولاسیون، نوع مواد ساینده، وجود مواد شیمیایی ضدپلاک، PH خمیردندان و PH دهان. به طور مثال همان طور که فرمولاسین APT_1 دارای PH بالاتری در مقایسه با PH خمیردندان APT_2 می باشد به همان ترتیب اثر ضدپلاک کمتری دارد، در حالی که مواد ساینده دارد ولی هیچ گونه مواد ضدپلاک شیمیایی ندارد. آنالیز آماری خمیردندان تجاری APT_Y با املاح فلوراید نتایج مشابهی با خمیردندهای APT_2 و APT_3 نشان داد. ولی در مقایسه ایندکس پلاک خمیردندان تجاری APT_X بدون فلوراید با ایندکس پلاک خمیردندان پیشنهادی APT_1 که آن هم فاقد فلوراید است اختلاف معنی دار بود $0.05 < K$. در نتیجه قدرت APT_X کمتر و تقریباً در حدود کنترل منفی بود، شاید به دلیل آنکه ماده ساینده در خمیردندان تجاری به طور مؤثری عمل نمی کند. PH همه خمیردندها در اثر افزایش درجه حرارت کاهش می یابد، که علت آن وجود سالیسیلات سدیم در لایه داخلی تیوب هاست (برای کنترل خورندهای در تیوب های الومینیومی مصرف می گردد)، که به تدریج در محیط آبی حل شده و خاصیت اسیدی از خود نشان می دهد (۱۴). البته این خاصیت اسیدی ضعیف معمولاً به طور چشمگیری PH خمیردندان را از محدوده استاندارد بین شش تا هشت دور نمی کند (۱۴).

به علت وجود سدیم لوریل سولفات در همه فرمولاسیون ها افزایش درجه حرارت موجب افزایش حجم کف می گردد، چون این سورفتکتان آنیونیک در آب گرم کف زیادی ایجاد می کند (۱۴).

Petersen با مطالعه مروی روی مواد شیمیایی ضدپلاک، عقیده دارد که موادی غیر از مواد ضدباکتری نیز می‌تواند در فرمولاسیون‌ها برای خاصیت ضدپلاک مورد توجه قرار گیرند. از جمله مواد ساینده، ولی بهر حال مواد ضدباکتری نظری مواد شیمیایی ضدپلاک مانند کلرهگزیدین، تری کلوزان، انسانس‌های فنلی و کلوروستیل بیرونیوم از مواد متداول ضدپلاک می‌باشند. یک مطالعه کوتاه مدت، مقایسه‌ای، اثر چشمگیر ضدپلاک کلرهگزیدین را تأیید می‌کند (Olsson).^(۱۵) در یک مطالعه مروی روی مواد ضدپلاک پی برد که تنظیم شدت آبگرسیزی یا آبدوستی سطوح دندانها با سورفکتانت می‌تواند از چسبیدن میکروارگانیسم‌ها به سطوح دندانها و لانه گزینی آنها جلوگیری کند. بنابراین مخلوطی از سورفکتانتها یوسی و غیریونی می‌تواند یک دوالایه غیرمتقارن روی سطح دندانها ایجاد کند (Assymmetrical double layers). مطالعات کلینیکی نیز تأیید می‌نماید که سطوح به شدت هیدرووفوب می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای مقدار کم باقیمانده میکروبی را حذف کند.^(۱۶) عده‌ای معتقدند که حضور بتائین با غلظت ۴٪ در خمیر دندانها ضدپلاک ضروری است (۱)، تا هم از سندروم و خشکی دهان جلوگیری نماید (در واقع خاصیت محافظ را برای سلول‌های زنده بافت فراهم کند) و علاوه بر آن حداقل غلظت ضدباکتری را داشته باشد (۱۷). بتائین در فرمولاسیون‌ها می‌تواند اثر تحریکی سدیم لوریل سولفات را کاهش دهد، در صورت عدم حضور بتائین در خمیر دندان مواد شیرین کسیده و مرتبط کننده (گلیسرول یا سوربیتول) با آب باند شده که به سادگی آزاد نمی‌شوند (۱۸). در فرمولاسیون خمیر دندانها ضدپلاک باید یک موازنۀ معقول بین مقدار گلیسرین (شیرین کننده، محافظ یا مرتبط کننده)، صابون (تمیز کننده)، پلیمرها یا صمغ‌ها (به عنوان قوام دهنده) و ماده ساینده برقرار باشد، در غیر این صورت این مواد موجب کاهش اثر ضدپلاک شده بنابراین ایندکس پلاک به حد قابل توجهی کاهش نخواهد یافت.

نتیجه‌گیری

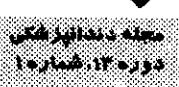
الف. وجود سدیم فلوراید به عنوان یک ماده ضدپلاک و محکم کننده مینای دندان در فرمولاسیون‌ها ضروری است، به شرط آنکه با مواد ساینده ایجاد املاح فلوراید نامحلول نکند (مانند سولفات یا کربنات کلسیم) که ایجاد کلسیم فلوراید نامحلول می‌کند. فرمولاسیون_۱ APT به علت وجود کربنات کلسیم فاقد سدیم فلوراید است (قدرت ضدپلاک کمتری دارد) در حالی که در فرمولاسیون_۲ APT_۲ و فرمولاسیون_۳ APT_۳ که فاقد کربنات کلسیم می‌باشند دارای سدیم فلوراید هستند (قدرت ضدپلاک بیشتری دارند).

REFERENCES

۱. رهنما ش. بررسی خمیر دندانهای تجاری. تهران: دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران - دانشکده داروسازی؛ ۱۷، ۲۱، ۱۱ - ۲۰، ۲۳۴۲.
2. Macpherson LMD, Macfarlane TW, Stephen KW. Plaque microflocs associated with early enamel demineralization, abstracts of presented at the 30th ORCA Congress. *J Caries Res* 1989; 427 -23: 460.
 3. Rosica E, schuh E. Comparison of plaque formation on glass slides and human enamel, abstracts of papers presented at the 36th ORCA congress. *J caries Res* 1989; 23: 427 - 460.
 4. Wilkenson JB, *Harrys Cosmeticology*. 7th ed. NewYork: Chemical publishing; 1982, 509 - 520, 591 - 593, 600, 611 - 615.
 5. Moran J, Addy M. Antimicrobial toothpaste in oral hygiene control. *J Manuf Chem* 1988; 9: 27 - 30.
 6. Greene JC, [et al]. The Oral hygiene index: A method for classsifying oral hygiene statue, Greene, *Vermillion* 1960; 61: 173 - 179.
 7. Sidi A D. Effect of brushing with fluoride toothpaste on the fluoride, calcium and Inorganic phosphorus concentrations in approximal plaque of Yong Adults. *J Caries Res* 1989; 23: 268 - 271.
 8. Loesche WJ, Murray RY, Mellberg JR. The Effect of topical fluoride on percentage of streptococcus mutans and streptococcus saniguis in interperoximal plaque samples. *Caries Res* 1973; 1: 283.
 9. Etemadzadeh H, Ainamo J, Murtonaa H. Plaque growth inhibiting effect of abrosive fluoride - chlorhexidine toothpaste and a fluoride toothpaste containing Oxidative Enzymes. *J of Clin Periodontol* 1988; 12: 607 - 616.
 10. Davis WB, Rees DA, A Parametric test to measure the cleaning power of thoothpaste. *J Soc Cosmet Chem* 1975; 26: 217 - 225.

YY

Archive of SID

11. Kewinwills T. Alumina trihydrate use in toothpaste. *J Manuf Chem* 1988; 10: 41 - 45.
12. Wright HN, Fenske EL. Relative abrasive properties of the more commonly used dentifrice abrasive .*J Am Dent Assoc* 1973; 24: 1889 - 1895.
13. US patent 4,477, 429 (16.10 1984) to Johnson & Johnson.
14. Maiden MFJ, [et al]. Detection high - risk Groups and individuals for periodontal disease. *J Clin Periodontol* 1990; 17: 1 - 13.
15. Petersen F C, [et al]. In *Oral Biofilms plaque control busscher*. Harwood: Amsterdam, Netherlands: Harwood; 1998, 277 - 293.
16. Olsson J. In *Oral Biofilms Plaque control*. Harwood: Amsterdam, Netherlands: Harwood; 1998, 295 - 309.
17. Rigano G, [et al]. Betain - containing toothpaste relieves subjective symptoms of dry mouth. *Acta Odontol Scand* 1998; 56.